

Sygn. akt II CZ 159/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

SSA Monika Koba

w sprawie z powództwa A. S.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej

z siedzibą w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 stycznia 2013 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 lipca 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2012 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 27 stycznia 2012 r. Uznał, że wnoszący apelację nie był uprawniony do zastępowania powoda w charakterze pełnomocnika.

Powód zaskarżył powyższe postanowienie w całości, wnosząc o jego zmianę.

W uzasadnieniu wskazał, że sąd błędnie uznał, iż M. H. był osobą nieuprawnioną do pełnienia funkcji pełnomocnika na podstawie art. 87 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 87 k.p.c. pełnomocnikiem może być adwokat lub radca prawny, a w sprawach własności przemysłowej także rzecznik patentowy, a ponadto osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony oraz osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia, jeżeli przedmiot sprawy wchodzi w zakres tego zlecenia, współuczestnik sporu, jak również rodzice, małżonek, rodzeństwo lub zstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia. M. H., jak twierdzi powód pozostaje z nim w stałym stosunku zlecenia, które w jego opinii obejmuje także prowadzenie sprawy o zadośćuczynienie - takie roszczenie zgłosił powód w niniejszej sprawie.

Występowanie w charakterze pełnomocnika osoby, pozostającej ze stroną w stałym stosunku zlecenia, jest wyjątkiem od zasad reprezentacji stron w postępowaniu cywilnym. W doktrynie i judykaturze podkreśla się, że określona czynność takiej osoby musi zatem znajdować oparcie w treści umowy łączącej ją ze stroną. Celem unormowania zawartego w art. 87 § 1 k.p.c. jest umożliwienie wzięcia udziału w sprawie osobom, które ze względu na ich stosunek do stron lub rodzaj sprawy, związany z wykonaniem zarządu majątkiem strony lub pozostawanie w stałym stosunku zlecenia, są należycie zorientowane co do przedmiotu sprawy.

Sąd Apelacyjny po powzięciu wątpliwości co do tego, czy M. H. jest osobą uprawnioną do reprezentacji powoda wezwał go do wykazania istnienia podstaw do udzielenia pełnomocnictwa w rozpoznawanej sprawie. Po dokonaniu analizy złożonych dokumentów uznał, że przedmiot niniejszej sprawy nie mieści się w zakresie spraw, o których mowa w umowie łączącej powoda z M. H. Pogląd ten jest trafny i zasługuje na aprobatę. Treść umowy łączącej powoda z M. H., uprawniająca go do prowadzenia „wszelkich spraw prawnych jak i zarządzanie majątkiem w zakresie dotyczącym spraw spadkowych po mojej matce K. i braciach G. i Z. oraz wszelkich spraw roszczeniowych i finansowych z tego wynikających” nie daje podstaw do stwierdzenia, że upoważniała ona M. H. do pełnienia funkcji pełnomocnika powoda w sprawie z jego powództwa o zasądzenie zadośćuczynienia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.